

De zaden en bloemen van het geslacht *Weingartia* Werdermann (1)

FRED BRANDT

Om een klein overzicht te krijgen van de bloemen en zaden van de vele soorten van dit geslacht, alsook om hun groepering in het raam van het geslacht aan te geven en in afbeeldingen vast te leggen, heb ik 9 van de meest markante zaadvormen getekend. Tegelijkertijd heb ik van dezelfde 9 soorten de bloemen in beeld weergegeven. Daarmee wil ik aantonen, dat al deze soorten in het raam van dit geslacht bij elkaar horen.

Door deze zaad- en bloemtekeningen wordt duidelijk zichtbaar, dat er tussen de zaden van de soorten rond *W. Fidaiana* en die van de soorten rond *W. steinbachii* in het geheel geen verschil is aan te tonen. Hierbij wordt duidelijk gemaakt, dat de zaadvormen van deze twee groepen bijna volkomen gelijk zijn en dat ook hun bloemen geen verschillen laten zien. Hierbij moet er rekening mee gehouden worden, dat van deze soortgroepen telkens de extreemste zaadvormen getekend en weergegeven werden. Hetzelfde geldt overigens ook voor de bloemen. In werkelijkheid echter kan zowel bij de zaden als bij de bloemen een ononderbroken reeks van alle denkbare tussenvormen waargenomen worden. Deze tussenvormen laten zelfs een ongemerkte overgang van de ene groep in de andere toe. Zij bestaan niet alleen als verbindingen tussen de aparte groepen, maar zij treden ook als verbindingen tussen de aparte soorten op. Er zijn ook vloeiend verlopende overgangen van de groep om *W. pulquinensis* Card. met haar iets afwijkende zaden naar de beide andere groepen. Dit bewijst ook hier de enge saamhorigheid van al deze soorten.

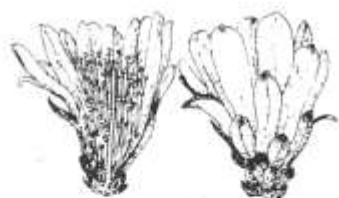
W. fidalana

W. steinbachii

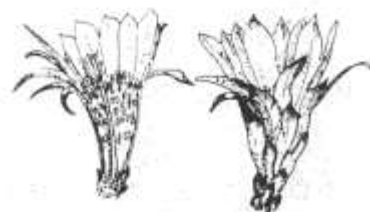
W. neumanniara

W. oenantha

W. lecoriensis

W. mensesii

W. pulquinensis

W. glomerispina

W. glomeriseta

*Bloemtekeningen. links overlangse doorsnede
rechts de hele bloem*

W. fidaiana
1,5 mm lg, 1,1 mm br.

W. lecoriensis
1,2 mm lg, 1 mm br.

W. oerantha
1,5 mm lg, 1,1 mm br.

W. steinbachii
1,1 mm lg, 0,9 mm br.

W. neumanniana
1,4 mm lg, 1,1 mm br.

W. glomeriseta
0,9 mm lg, 0,5 mm br.

W. pulquinensis
0,8 mm lg, 0,7 mm br.

W. glomerispira
1,2 mm lg, 1,2 mm br.

W. menesii
0,9 mm lg, 0,6 mm br.

De zaadstructuur bij het geslacht *Weingartia* is bij alle groepen volkomen gelijk en uniform van aard. De testa van de zaadkorrel is steeds zwart, mat of ook wel enigszins glanzend, bedekt met rimpelige, ruwe en wratachtige, dikwijls dicht op elkaar gedrukte knobbeltjes. Deze knobbeltjes kunnen vaak met een min of meer dichte laag van arillushuid (1) bedekt zijn, waaroverheen vaak nogmaals vezelige stukjes arillushuid liggen. Deze vezelige stukjes geven de betreffende zaadkorrel dikwijls zijn originele uiterlijk, zoals ik het in de zaadtekeningen heb weergegeven, maar het is steeds individueel.

Dikwijls zijn de zaadkorrels te groot (of te talrijk) voor de vrucht en dan worden zij in de vrucht dicht op elkaar geperst. Daardoor ontstaan dan de vele randen en groeven in de aparte zaadkorrels, omdat er met geweld druk op wordt uitgeoefend. Wanneer men het bekijkt moeten deze deformaties van de korrel altijd als zeer individueel beschouwd worden. De kleinere zaadkorrels van de groep rond ***W. pulquinensis*** Card. daarentegen liggen lossers in de vrucht en worden daardoor nauwelijks gedeformeerd. Ook is bij deze groep het aantal knobbeltjes op de zaadkorrel geringer, waardoor elke korrel apart zich beter kan ontwikkelen dan een, waar het dubbele aantal knobbeltjes op hetzelfde oppervlakte bijeen gedrongen wordt, zodat men ze dikwijls maar moeilijk van elkaar kan onderscheiden.

Im Samfelde 57, 4790 Paderborn, B.R.D.
Vertaling: J. Theunissen

(slot volgt)

Dit artikel werd in **Succulenta** 60-12 (1981) (bldz. 288-291) gepubliceerd.
Overgenomen met de toelating van de schrijver en de uitgever.
